

מסורת הש"ס

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

עין משפט נר מצוה

ל.

שנאמר והכנסם גזול וגו'. להשכחן קרא דאוסר להביא מזהו בעצירה: **מה פסח אין לו הפנה.** לאחר זמן להקריבו שהרי מוס קצוה עולמית הוא: **אף גזול.** ילפינן מינה דאין לו תפנה לאחר זמן ואפילו ביאוש דשמעינן ליה למריה דמייאש ואמר ווי ליה לחסרון כס ואע"ג דלענין

מקני אמרינן בצבא קמא (פסח). דקני ליה ביאוש והוי ידידה אפ"ה אקרוצי למזבח לא: **שונה גזל בעולה.** בעולות שאתם מבזיזין לי אני שונה את הגזל שאתם גוזלים אותם ואע"פ שהכל שלי ואף מתחלה שלי הייתה: **אסמר נמי.** דטעמא דמתני' בגזול ביי"ט שני משום מזהו הצאה בעצירה: לא שנו. דגזול פסול: **מחוק שיואל בשאול.** דהא ביי"ט שני לא כתיב ללם למעוטי:

נעולם ביי"ט ראשון. ולא תידוק כדדייק' הא שאל כשר דכ"ש דשאל פסול ומתני' לא מביעיא שאל קאמר: **אימא ספס גוילה.** מיד ואע"ג דלא שמעינן דלייאש: **יאוש צעלים הוא.** שהי בפניו הוא גזול מידו ואין כח להזיל: **קמ"ל.** דעד דשמעינן דלייאש לא קני ליה דמימר אמר השתא הוא דתקף מינאי למחר תפסינא ליה דנינא: **אוונכרי.** תגרי כל דכר להשתכר בו כגון כלים קטנים מחטין ומסריקות ולונזין וקורין מרז"ש:

וי זניינו אפס מנכרים. כשתקנו דסם מן הנכרים לאגוד צהן להושענא: **ליגווי אינהו.** הם יחטכוהו מן הממוזר ויתנוהו ללם: **מאי טעמא ספס עו"ס.** גזול ארעא מישאל נינהו. ושמה אותו קרקע מישאל הוא: וקרקע

לאו ידידה הוא אלא ביום טוב שני וקתני גזול פסול (רבא אמר) לעולם ביום טוב ראשון ולא מביעיא קאמר לא מביעיא שאל דלאו ידידה הוא אבל גזול אימא סתם גזילה יאוש בעלים הוא וכדידיה דמי קא משמע לן אמר להו רב הונא להנהו "אוונכרי" כי זבניתו אסא מעכו"ם לזנינו אסא תאון אלא לגזוזה אינהו ויהבו לכו מאי טעמא סתם עובדי כוכבים גולאי ארעתא נינהו וקרקע

גליון הש"ס
תוס' ר"ה משום בר' וא"ת לקמן דפסלינן לולב של אשירה. וכו' אינו קושא כי כ' דיל' דלרין ליתן טעם לשמואל דלא ס"ל למזהו הצאה בעצירה ועי"פ ביי"ט צ' דרנן דמ"מ אשירה פסול משום כמותו וכו' ועדיף יס להקשות דלמה לי קרא מן הבקר להזיל העצד מיוק ליה משום מזהו הצאה בעצירה:

משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה. והדמיא לקמן פ' לולב ועברה (ד' מג.) ללם משללם להזיל את השאול ואת הגזול משום שאל אינטריא דכלאו ללם נפקא לן גזול משום מזהו הצאה בעצירה דאע"ג דקרא גזי קרנן כתיב הוא הדין בכל מנות דהויא דאוריית' כדמוכח בריש הגזול קמא

(צ"ק ד' נד.) גזי הרי שגול סאה של חטין וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה דאין זה מצדן אלא מנאך ו"א"ת לקמן (ד' נז.) דפסלינן לולב של אשירה ושל עיר הנדחת משום דמיכתת שיעוריה תיפוק ליה משום מזהו הצאה בעצירה וכו' אמאי שרינן דלאו אשירה דמשה וי"ל דלא דמי לגזול דמחמת עצירת הגזול צאה המזהו

שיולא בו אכל הני אטו מחמת עצירה שנעשית בו מי נפיק ציה ומיהו יס ספרים דגרסי' לקמן (ד' נה.) אמתני' דאתרוג של אשירה מ"ט משום דהוה ליה מזהו הצאה בעצירה וגירסא משוּבַּת היא אלא טעמא משום דמיכתת שיעוריה דאתרוג נמי צני שיעור כאלו או כצילה דאף על גב דלמרינן לקמן (ד' נה.) טעמא משום דלא גמר פירא מכל מקום צענין דמינכר לקחתה דמהאי טעמא

פסלינן לקמן (ד' נה.) פלפלין ומיהו תימנה דפרק כל שעה (פסחים ד' נה.) דתניא אין יואל ידי מזה בטובל ודרש ליה מקרא תיפוק ליה משום מזהו הצאה בעצירה דקא אכלי אסורא ונפיק ידי מזה":

בי יקריב מבם אמר רחמנא ו"א
ידידה הוא. תימנה דמכרובה (צ"ק ד' סו.) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכל ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזל קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא נקרי קרא דדרש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד איילמא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דאמר הכא ומקרינכס דסיפא דקרא קא דרש כמו שמפר"ת גזי לא תחתן דסוף האומר בקדושין (ד' סח.) לא משמע כן כלל וי"ל דהא דקאמר במכרובה לפני יאוש למה לי קרא משום דלפני יאוש אין יכול להקדים והרי הוא חולין כדלמרינן גזל ולא נמאשו הצעלים שניהם אינם יכולים להקדים דא"כ כי יקדים את ציתו אמר רחמנא מה ציתו י' צרשותו דלא"י במכרובה (צ"ק ד' סח.) ואפילו מאן דפליג לא פליג אלא בצעלים אבל בגזול גופיה מודה דאין יכול להקדים והא דמיתיב הכא קרא דמכס אע"ג דמצינו נפקא אורחא דגרמא דכתיב דמייתי מכס משום דאי לא כתיב ציתו הוה מוקמין מכס להך דרשה אבל השתא דמיתיב הני קראי אייתר ליה מכס להזיל את המומר ולכנס חלקמי ודכוותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (פסחדין ד' נד.) דרש' נגעים ציוס מדכתיב וציוס הראות צו וצפ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לתמן ד"ש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציוס נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן בשליה פרק שני דמגילה (ד' כ.) דלא מוהלין אלא ציוס דכתיב ציוס השמיני ובפרק ר"א דמילה (שבת ד' קג.) מוקי ליה ציוס אפילו בשבת וליה ממעט מדכתיב צן שמונת ימים ועוד איכא דכוותיהו דוכתי טווא"ש: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) ללם משללם משמע דקסבר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דבמכרובה (צ"ק ד' סח.) קאמר ר' יוחנן דתשלומי ארבעה וחמשה חזיבה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייב שלו הוא טובח שלו הוא מוכר כדי האי גוונא דייק התם לעיל (דף טו.) רב שטת אמילתיה דרב דקאמר כי ימים ארבעה אלא השתא אז חשיב מזהו ועוד דבהגזל בתרא (שם דף קטו.) שמעינן דהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא

הא קנייה וכו' ואפילו גרסינן ביאוש יס לפרש דהכי קאמר הא קנייה ביאוש ושינוי השם כדלמרינן במכרובה (שם דף טו.) הגגז והגזלן הקדשן הקדש ואפילו למאן דאמר יאוש לא קני משום דהא איכא יאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם אצ"י לרבא דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזל קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומו"מ מייפסיל להקריבה משום מזהו הצאה בעצירה כדלמרינן הכא וכמו כן קשה בסוף ההיא שמעתתא דדייק רבא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאס איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש וכו' לא חשיב מזהו הצאה בעצירה וכן מוכח לקמן בשמעתין גזי י' (גכרי) וליקנינהו צנינוי השם משמע דאי קנו ליה מזה נפקי ציה ולא חשיב מזהו הצאה בעצירה אבל אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדשן קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם השתא אז חשיב מזהו הצאה בעצירה וזכולה שמעתין דלא חשיב מזהו הצאה בעצירה היכא דקני ליה מאינן דקני למימר דקני קודם צאגודה אפילו למאן דלא צני אגד הא קני ליה קודם י"ט דלכתי לא חל חיוב מזהו ואי נמי אפילו ביי"ט דלא דמי למקדים דחל קנין והקדש צידד והא דשמעינן ליה

(ט) לעיל לעולא דהגזל בתרא (שם דף קד.) גזי פלוגתא דר"ש ורבנן בעירות של גזל ושל גזלן אי סתם גניבה יאוש צעלים או סתם גזילה קאמר דקאמר עולא מחלוקת בסתם אבל בדיוע דכרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדלמרינן בההיא שמעתא דמיוזה (שם דף טו.) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוח והא דמשמע בריש הגזול קמא (שם דף נד.) בההיא דגזול סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מזהו הצאה בעצירה אף על פי שקנאו צנינוי מעשה קודם שצא לידו חיוב חלה התם דיחויא בעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הוכחה לשם שמים ולפי שטת זו לר"ך ליישכ סוגיא דהניחין (גיטין דף קט.) דלמר עולא דבר תורה צין נועשה צין לא נועשה אינה ממכרת וסוגיא דהגזל בתרא וסוגיא דמפרש צנינן אחר משום קשה דעולא והרבה דמכרובה במכרובה ובפרק הנזקין (שם דף נה.)

מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול. הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייב אמלוא הצאה בעצירה: וקרקע

מכרובה (שם דף נה.)

משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה
שנאמר יוהבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה גזול דומיא דפסח מה פסח לית ליה תקנתא אף גזול לית ליה תקנתא אלא שניא לפני יאוש ולא שניא לאחר יאוש בשלמא לפני יאוש אדם כי יקריב מבם אמר רחמנא ולא ידידה הוא אלא לאחר יאוש הא קנייה ביאוש אלא לאו משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה וא"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

בעבירה ור' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט בשונה גזל בעולה משל למלך בשר ודם שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים ולא יבריחו עצמן מן המכס אף הקב"ה אמר אני ה' שונה גזל בעולה ממני ילמדו בני יביריחו עצמן מן הגזול אתמר נמי אמר רבי אמי יבש פסול מפני שאין הדר גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

ו א מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א טו"ש ע"ח
ז ב מיי פ"ח מהלכות
אסורי מצות הלכה ז
סגול לאין שיט:
ח ג טו"ש ע"ח סימן
תרמט ע"ח
בה"ה:

לעזי רש"י
מרי"ש (מריד"ש).
מכר"ם, סדק"ת, רובל"ם.

רבינו חננאל
ובשאר הימים נמי לפני
יאוש (א) דהא אינו שללם,
לאחר יאוש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בעבירה,
שנאמר כי אני ה' אוהב
משפט ביי"ט אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאינו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בעבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
בשני ראשון, מתוך שיוצא
בלולב שאל יוצא נמי
בגזול אחר יאוש, מיתבי
על ר' יצחק ממתני דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקין מינה גזול פסול,
הא שאל כשר, ושאל
כשר לא משכחת ביום
טוב ראשון דהא בהדיא
כתיב ללם למעוטי אפי'
השאל, אלא משני ורליך
השאל כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון, ואיצטרי ס"ד
שאל דאי לאו ידידה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דייאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש וידידה הוא,
קמ"ל. דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ' כגון
(ט) בית של נשיא הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשורין, הממונן
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי זבניתו אסא,
לגזוזה אינהו אסא, כי היכי
לדיהו יאוש בידיהו דגרים
רשינו רשות בדייכו,
דגרים גולני נינהו

ו א מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א טו"ש ע"ח
ז ב מיי פ"ח מהלכות
אסורי מצות הלכה ז
סגול לאין שיט:
ח ג טו"ש ע"ח סימן
תרמט ע"ח
בה"ה:

לעזי רש"י
מרי"ש (מריד"ש).
מכר"ם, סדק"ת, רובל"ם.

רבינו חננאל
ובשאר הימים נמי לפני
יאוש (א) דהא אינו שללם,
לאחר יאוש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בעבירה,
שנאמר כי אני ה' אוהב
משפט ביי"ט אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאינו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בעבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
בשני ראשון, מתוך שיוצא
בלולב שאל יוצא נמי
בגזול אחר יאוש, מיתבי
על ר' יצחק ממתני דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקין מינה גזול פסול,
הא שאל כשר, ושאל
כשר לא משכחת ביום
טוב ראשון דהא בהדיא
כתיב ללם למעוטי אפי'
השאל, אלא משני ורליך
השאל כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון, ואיצטרי ס"ד
שאל דאי לאו ידידה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דייאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש וידידה הוא,
קמ"ל. דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ' כגון
(ט) בית של נשיא הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשורין, הממונן
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי זבניתו אסא,
לגזוזה אינהו אסא, כי היכי
לדיהו יאוש בידיהו דגרים
רשינו רשות בדייכו,
דגרים גולני נינהו

ו א מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א טו"ש ע"ח
ז ב מיי פ"ח מהלכות
אסורי מצות הלכה ז
סגול לאין שיט:
ח ג טו"ש ע"ח סימן
תרמט ע"ח
בה"ה:

לעזי רש"י
מרי"ש (מריד"ש).
מכר"ם, סדק"ת, רובל"ם.

רבינו חננאל
ובשאר הימים נמי לפני
יאוש (א) דהא אינו שללם,
לאחר יאוש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בעבירה,
שנאמר כי אני ה' אוהב
משפט ביי"ט אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאינו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בעבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
בשני ראשון, מתוך שיוצא
בלולב שאל יוצא נמי
בגזול אחר יאוש, מיתבי
על ר' יצחק ממתני דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקין מינה גזול פסול,
הא שאל כשר, ושאל
כשר לא משכחת ביום
טוב ראשון דהא בהדיא
כתיב ללם למעוטי אפי'
השאל, אלא משני ורליך
השאל כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון, ואיצטרי ס"ד
שאל דאי לאו ידידה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דייאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש וידידה הוא,
קמ"ל. דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ' כגון
(ט) בית של נשיא הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשורין, הממונן
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי זבניתו אסא,
לגזוזה אינהו אסא, כי היכי
לדיהו יאוש בידיהו דגרים
רשינו רשות בדייכו,
דגרים גולני נינהו

ו א מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א טו"ש ע"ח
ז ב מיי פ"ח מהלכות
אסורי מצות הלכה ז
סגול לאין שיט:
ח ג טו"ש ע"ח סימן
תרמט ע"ח
בה"ה:

לעזי רש"י
מרי"ש (מריד"ש).
מכר"ם, סדק"ת, רובל"ם.

רבינו חננאל
ובשאר הימים נמי לפני
יאוש (א) דהא אינו שללם,
לאחר יאוש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בעבירה,
שנאמר כי אני ה' אוהב
משפט ביי"ט אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאינו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בעבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
בשני ראשון, מתוך שיוצא
בלולב שאל יוצא נמי
בגזול אחר יאוש, מיתבי
על ר' יצחק ממתני דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקין מינה גזול פסול,
הא שאל כשר, ושאל
כשר לא משכחת ביום
טוב ראשון דהא בהדיא
כתיב ללם למעוטי אפי'
השאל, אלא משני ורליך
השאל כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון, ואיצטרי ס"ד
שאל דאי לאו ידידה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דייאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש וידידה הוא,
קמ"ל. דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ' כגון
(ט) בית של נשיא הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשורין, הממונן
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי זבניתו אסא,
לגזוזה אינהו אסא, כי היכי
לדיהו יאוש בידיהו דגרים
רשינו רשות בדייכו,
דגרים גולני נינהו